

Ordenanza fiscal núm. 2.2

ORDENANZA FISCAL REGULADORA DO IMPOSTO SOBRE ACTIVIDADES ECONÓMICAS DO CONCELLO DE AMES

Artigo 1.º.–Normativa aplicable.

O imposto sobre actividades económicas (IAE) rexerese neste municipio:

a) Polas normas reguladoras deste contidas na Real decreto legislativo 2/2004, de 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da lei reguladora das facendas locais, e polas demais disposicións legais e regulamentarias que complementen e desenvolvan esta lei.

b) Polas tarifas e instrución do imposto, aprobadas polo Real decreto legislativo 1175/1990, do 28 de setembro, e Real decreto legislativo 1259/1991, do 2 de agosto.

c) Pola presente ordenanza fiscal.

Artigo 2.º.–Natureza e feito imponible.

1. O IAE é un tributo directo de carácter real, do que o feito imponible está constituído polo mero exercicio dentro do termo municipal de actividades empresariais, profesionais ou artísticas, tanto se se exercen nun local determinado como se non, e se atopen ou non especificadas nas tarifas do imposto.

2. Considéranse actividades empresariais, para os efectos deste imposto, as gandeiras cando teñan carácter independente, as mineiras, as industriais, as comerciais e as de servizos. Polo tanto, non teñen esta consideración as actividades agrícolas, as gandeiras dependentes, as forestais e as pesqueiras, e ningunha delas constitúe o feito imponible do presente imposto. Ten a consideración de gandería independente a definida como tal no parágrafo segundo do artigo 78.2 do Real decreto legislativo 2/2004, de 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da lei reguladora das facendas locais.

3. Considérase que unha actividade se exerce con carácter empresarial, profesional ou artístico cando supoña a ordenación por conta propia de medios de produción e de recursos humanos ou dun destes, coa finalidade de intervir na produción ou distribución de bens ou servizos.

4. O contido das actividades gravadas é o definido nas tarifas do imposto.

5. O exercicio das actividades gravadas probarase por calquera medio admisible en dereito e, en particular, polos recollidos no artigo 3.º do Código de comercio.

Artigo 3.º.–Supostos de non suxeición.

Non constitúe feito imponible neste imposto o exercicio das actividades seguintes:

a) O alleamento de bens integrados no activo fixo das empresas que tivesen figurado, debidamente inventariado como tal inmovilizado, con máis de dous anos de antelación á data de se transmitir a venda de bens de uso particular e privado do vendedor, sempre que os tivese utilizado durante igual período de tempo.

b) A venda dos produtos que se reciben en pagamento de traballos persoais ou servizos profesionais.

c) A exposición de artigos co fin exclusivo de decoración ou de adorno do establecemento. Polo contrario, estará suxeita ó imposto a exposición de artigos para regalar ós clientes.

d) Cando se trate de venda polo miúdo, a realización dun solo acto ou operación illada.

Artigo 4.º.–Exencións.

1. Están exentos do imposto:

a) O Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais, así como os organismos autónomos do Estado e as entidades de dereito público de análogo carácter das comunidades autónomas e das entidades locais.

b) Os suxeitos pasivos que inicien o exercicio da súa actividade en territorio español, durante os dous primeiros períodos impositivos deste imposto no que se desenvolva esta.

Para estes efectos non se considerará que se produciu o inicio do exercicio da actividade cando esta se teña desenvolvido anteriormente baixo outra titularidade, circunstancia que se entenderá que concorre, entre outros supostos, nos casos de fusión, escisión ou achega de ramas de actividade.

c) Os seguintes suxeitos pasivos:

– As persoas físicas.

– Os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades, as sociedades civís e as entidades do artigo 35.4 da Lei 58/2003, de 17 de decembro, xeral tributaria, que teñan un importe neto da cifra de negocios inferior a 1.000.000 de euros.

– En canto ós contribuíntes polo imposto sobre a renda de non residentes, a exención só acadará ós que operen en España mediante establecemento permanente, sempre que teñan un importe neto da cifra de negocios inferior a 1.000.000 de euros.

Para os efectos da aplicación da exención prevista nesta letra, teranse en conta as seguintes regras:

1.º.–O importe neto da cifra de negocios determinarase de acordo co previsto art. 191 do texto refundido da Lei de sociedades anónimas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1564/1989, do 22 de decembro.

2.º.–O importe neto da cifra de negocios será, no caso dos suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades ou dos contribuíntes polo imposto sobre a renda de non residentes, o do período impositivo do que o prazo de presentación de declaracións polos ditos tributos tivese rematado o ano anterior ó do devengo deste imposto. No caso das sociedades civís e as entidades a que se refire o artigo 33 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, o importe neto da cifra de negocios será o que corresponda ó penúltimo ano anterior ó de devengo deste imposto. Se o dito período impositivo tivese unha duración inferior ó ano natural, o importe neto da cifra de negocios elevaríase ó ano.

3.º.–Para o cálculo do importe da cifra de negocios do suxeito pasivo terase en conta o conxunto das actividades económicas exercidas por este.

Non obstante, cando a entidade forme parte dun grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio, o importe neto da cifra de negocios referirase ó conxunto de entidades pertencentes ó dito grupo.

Para os efectos do disposto no parágrafo anterior, entenderase que os casos do artigo 42 do Código de comercio son os recollidos na sección 1.ª do capítulo I das normas para a formulación das contas anuais consolidadas, aprobadas por Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro.

4.º.–No suposto dos contribuíntes polo imposto sobre a renda de non residentes, atenderase ó importe neto da cifra de negocios imputable ó conxunto dos establecementos permanentes situados en territorio español.

d) As entidades xestoras da Seguridade Social e as mutualidades de previsión social reguladas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

e) Os organismos públicos de investigación, os establecementos de ensino en tódolos seus graos pagados integramente con fondos do Estado, das comunidades autónomas ou das entidades locais, ou por fundacións declaradas benéficas ou de utilidade pública, e os establecementos de ensino en tódolos seus graos que, carecendo de ánimo de lucro, estivesen en réxime de concerto educativo, incluso si facilitasen ós seus alumnos libros ou artigos de escritorio ou lles prestasen os servizos de media pensión ou internado e aínda que por excepción venda no mesmo establecemento os produtos dos talleres dedicados á dita ensinanza, sempre que o importe da dita venda, sen utilidade para ningún particular ou terceira persoa, se destine, exclusivamente, á adquisición de materias primas ou ó sostemento do establecemento.

f) As asociacións e fundacións de diminuídos físicos, psíquicos e sensoriais, sen ánimo de lucro, polas actividades de carácter pedagóxico, científico, asistenciais e de emprego que para o ensino, educación, rehabilitación e tutela de minusválidos realicen, aínda que vendan os produtos dos talleres dedicados ós ditos fins, sempre que o importe desta venda, sen utilidade para ningún particular ou terceira persoa, se destine exclusivamente á adquisición de materias primas ou ó sostemento do establecemento.

g) A Cruz Vermella Española.

h) Os suxeitos pasivos ós que lles sexa de aplicación a exención en virtude de tratados ou convenios internacionais.

2. Os suxeitos pasivos a que se refiren os apartados a), d), g) e h) do apartado anterior non estarán obrigados a presentar declaración de alta na matrícula do imposto.

3. O Ministerio de Facenda establecerá en que supostos a aplicación da exención prevista no parágrafo c) do apartado 1 anterior esixirá a presentación dunha comunicación dirixida á Axencia Estatal de Administración Tributaria na que se faga constar que se cumpren os requisitos establecidos no dito parágrafo para a aplicación da exención. A dita obriga non se esixirá, en ningún caso, cando se trate de contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas.

Os suxeitos pasivos que aplicasen a exención prevista no parágrafo b) do apartado 1 anterior presentarán a comunicación, no seu caso, o ano seguinte ó posterior ó de inicio da súa actividade.

Para estes efectos, o Ministerio de Facenda establecerá o contido, o prazo e a forma de presentación da dita comunicación, así como os supostos en que haberá de presentarse por vía telemática.

En canto ás variacións que poidan afectar á exención prevista no parágrafo c) do apartado 1 anterior, estarase ó previsto no parágrafo terceiro do apartado 2 do artigo 90 do Real decreto legislativo 2/2004, de 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da lei reguladora das facendas locais.

4. As exencións previstas nos parágrafos b), e) e f) do apartado 1 deste artigo terán carácter rogado e concederanse, cando proceda, a instancia de parte.

A solicitude das exencións a que se refire o parágrafo anterior débese presentar xunto coa declaración de alta do imposto, na entidade que leve a cabo a xestión censual, e deberán ir unidas á documentación acreditativa. O acordo polo cal se accede á petición fixará o exercicio desde o cal o beneficio fiscal se entende concedido.

As exencións a que se refire este apartado que sexan solicitadas antes de que a liquidación correspondente adquira firmeza terán efectos desde o inicio do período impositivo a que se refire a solicitude, sempre que na data do devengo do tributo concorresen os requisitos legalmente esixibles para gozar desta exención.

Artigo 5.º.–Suxeitos pasivos.

Son suxeitos pasivos do IAE as persoas físicas ou xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, de 17 de decembro, xeral tributaria, sempre que realicen neste municipio calquera das actividades que orixinan o feito imponible.

Artigo 6.º.–Cota tributaria.

A cota tributaria será o resultado de aplicar á cota de tarifa do imposto, a que se refire o artigo seguinte, os coeficientes e as bonificacións previstas na lei, e no seu caso acordadas polos concellos e reguladas nas ordenanzas fiscais respectivas.

Artigo 7.º.–Cota de tarifa.

A cota de tarifa será a resultante de aplicar as tarifas previstas na instrución do imposto aprobadas por Real decreto legislativo 1175/1990, do 28 de setembro, e polo Real decreto legislativo 1259/1991, do 2 de agosto.

Artigo 8.º.–Coeficiente de ponderación.

De acordo co que prevé o artigo 86 do Real decreto legislativo 2/2004, de 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da lei reguladora das facendas locais, sobre as cotas municipais da tarifa aplicarase, en todo caso, un coeficiente de ponderación, determinado en función do importe neto da cifra de negocios do suxeito pasivo, de acordo co seguinte cadro:

Importe neto da cifra de negocios	Coeficiente
Desde 1.000.000,00 ata 5.000.000,00	1,29
Desde 5.000.000,01 ata 10.000.000,00	1,30
Desde 10.000.000,01 ata 50.000.000,00	1,32
Desde 50.000.000,01 ata 100.000.000,00	1,33
Máis de 100.000.000,00	1,35
Sen cifra neta de negocio	1,31

Para os efectos da aplicación do coeficiente a que se refire este artigo, o importe neto da cifra de negocios do suxeito pasivo será o correspondente ó conxunto de actividades económicas exercidas por este e determinaranse de acordo co previsto no apartado 1, letra c) do artigo 4 da presente ordenanza fiscal (artigo 82.1.c) do Real decreto legislativo 2/2004, de 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da lei reguladora das facendas locais).

Artigo 9.º.–Bonificacións obrigatorias.

1. Sobre a cota tributaria do imposto aplicaranse, en todo caso, as seguintes bonificacións:

a) As cooperativas, así como as unións, federacións e confederacións destas e as sociedades agrarias de transformación terán a bonificación prevista na Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas.

b) Unha bonificación do 50 por cento da cota correspondente, para quen inicie o exercicio de calquera actividade profesional, durante os cinco anos de actividade seguintes á conclusión do segundo período impositivo de desenvolvemento desta. O período de aplicación da bonificación caducará transcorridos cinco anos desde a finalización da exención prevista na letra b) do apartado 1 do artigo 4 da presente ordenanza fiscal.

2. Os suxeitos pasivos que teñan dereito ás bonificacións reguladas no apartado anterior, por cumprir os requisitos establecidos para gozar delas, aplicarán a bonificación correspondente na súa propia autoliquidación.

Artigo 10.º.–Bonificacións potestativas.

1.–Os suxeitos pasivos que tributen por cota municipal e que teñan incrementado o promedio da súa plantilla de traballadores con contrato indefinido durante o período impositivo inmediato anterior ao da aplicación da bonificación, en relación co período anterior a aquel, gozarán da seguinte bonificación sobre a cota tributaria:

Incremento porcentual do n.º de traballadores con contrato indefinido (T)	Bonificación
Entre o 5,0% e o 10,0%	15%
Máis do 10,0% e ata o 20,0%	30%
Máis do 20,0%	50%

A documentación acreditativa será a seguinte:

– Certificado/s da Tesourería Xeral da Seguridade Social da vida laboral da empresa, acreditativo dos extremos especificados neste artigo e apartado.

– Fotocopia dos contratos laborais dos traballadores contratados no período impositivo inmediato anterior ao de aplicación da bonificación.

O incremento promedio calcularase da seguinte forma:

$$T = (T_f - T_i) * 100 / T_i$$

T = incremento do n.º de traballadores con contrato indefinido en tanto por cento

T_f = número de traballadores con contrato indefinido en el período final comparado.

T_i = número de traballadores con contrato indefinido en el período inicial comparado.

A bonificación terá duración exclusivamente anual polo que debe ser solicitada para cada exercicio en que se pretenda a súa aplicación e sempre antes do 1 de abril. A non presentación da solicitude no prazo establecido implicará a perda da bonificación, sen prexuízo de poder solicitarse novamente para períodos impositivos seguintes.

A bonificación aplicarase á cota resultante de aplicar, no seu caso, as bonificacións a que se refiren o artigo 9 desta ordenanza.

2.–Os suxeitos pasivos que tributen por cota municipal e que utilicen ou produzan enerxía a partir de instalacións para o aproveitamento de enerxías renovables ou sistemas de coxeneración gozarán dunha bonificación da cota do imposto do 50% o primeiro ano seguinte a súa instalación e do 25% o segundo. A estes efectos, consideraranse instalacións para o aproveitamento das enerxías renovables as contempladas e definidas como tales no Plan de Fomento das Enerxías Renovables. Consideraranse

sistemas de coxeneración os equipos e instalacións que permitan a produción conxunta de electricidade e enerxía térmica útil.

A bonificación debe ser solicitada antes do 1 de abril do exercicio para o que se pretenda o inicio da súa aplicación. A non presentación da solicitude no prazo establecido implicará a perda da bonificación nese exercicio.

A bonificación aplicarase á cota resultante de aplicar, no seu caso, as bonificacións a que se refiren o artigo 9 e o artigo 10.1 desta ordenanza

Artigo 11.º.–Período impositivo e devengo.

1. O período impositivo coincide co ano natural, excepto cando se trate de declaracións de alta, xa que neste caso abranguerá desde a data do comezo da actividade ata o fin do ano natural.

2. O imposto devéngase o primeiro día do período impositivo e as cotas serán irreductibles, salvo cando, nos casos de declaración de alta, o día de comezo da actividade non coincida co ano natural, neste suposto as cotas calcularanse proporcionalmente o número de trimestres naturais que resten para finalizar o ano, incluído o do comezo do exercicio da actividade.

3. Así mesmo, e no caso de baixa por cesamento no exercicio da actividade, as cotas serán rateables por trimestres naturais, excluído aquel no que se produza o dito cesamento. Para tal fin os suxeitos pasivos poderán solicitar a devolución da parte da cota correspondente ós trimestres naturais nos que non se tivese exercido a actividade.

Artigo 12.º.–Xestión.

A xestión, liquidación, recadación e inspección das cotas municipais do imposto levaranse a cabo polo órgano da administración que resulte competente, ben en virtude de competencia propia, ben en virtude de convenio ou acordo de delegación de competencias; todo isto conforme o preceptuado nos artigos 7, 8 e artigos 90 e 91 do Real decreto legislativo 2/2004, de 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da lei reguladora das facendas locais; así como nas demais disposicións que resulten de aplicación.

Disposición adicional única

As modificacións que se introduzan na regulación do imposto, polas leis de orzamentos xerais do Estado ou por calquera outra lei ou disposición, e que resulten de aplicación directa, producirán, no seu caso, a correspondente modificación tácita da presente ordenanza fiscal.

Disposición derogatoria única

A partir da data de entrada en vigor da presente ordenanza fiscal quedará derogada a anterior Ordenanza fiscal reguladora do imposto sobre actividades económicas no Concello de Ames.

Disposición final

A presente ordenanza fiscal foi aprobada polo Pleno da corporación na sesión que tivo lugar o día */**/**/2015*, entrará en vigor no día da súa publicación no Boletín Oficial da Provincia e comezará a aplicarse a partir do día 1 de xaneiro de 2016, continuando vixente en tanto non se acorde a súa modificación ou derogación.

As publicacións no Boletín Oficial da Provincia, foron:

Texto íntegro – BOP núm. 298 de 30/12/2003.

Primeira modificación puntual - BOP núm. 267 de 21/12/2009.

Texto íntegro – BOP núm. 244 de 22/12/2015, en dicho anuncio consta que foi aprobada provisionalmente o 29/10/2015 e que ao non terse presentado ningunha reclamación durante o prazo de exposición pública, o acordo de aprobación provisional quedou elevado a definitivo de maneira automática

